

1. De verstopkampioen

'Gewonnen!' juicht Charlie. Hij springt door het lint aan het einde van de racebaan. 'Eerste!' Hij danst in het rond. Vandaag is het spelletjesdag en hij heeft bijna elk spel gewonnen. Er hangen al drie medailles om zijn nek. Pip kijkt ernaar. Zij zou ook wel een medaille willen, maar ze heeft nog helemaal niets gewonnen.

'Laten we nu tikkertje doen!' roept Woezel. 'Tikkie, jij bent hem, Charlie! Zonder terugtiks.'

'Nee, mét terugtiks!' Charlie rent achter Woezel aan.

8

Pip kijkt naar haar vriendjes. Ze heeft geen zin meer. Ze verliest toch alles. Ze gaat een eindje verderop tussen het hoge graan liggen, en doet haar ogen dicht.

'Even een dutje,' fluistert ze tegen zichzelf. Ze gaapt. 'Heel even maar.'

De anderen hebben niet gezien dat Pip weg is. Ze spelen verstoppertje en Charlie is de zoeker.

'Tien, wie niet weg is, is gezien!' Charlie vindt Woezel bijna meteen. Die zit verstopt achter Tante. En ook de anderen vindt hij al snel. Buurpoes ligt achter haar muurtje, Molletje zit onder de grond en de Zingende Tulpjes verstoppen zich in het hoge gras. Alleen Pip vindt hij nergens. 'Pip,' roept Charlie. 'Pippiepip! Je hebt gewonnen!' Maar Pip roept niets terug.

'Pip!' brullen nu alle vriendjes. 'Pip, waar ben je nou?'

Dan vangt Woezels neus een geur op. 'Ik ruik Pip!' Hij rent met zijn neus in de lucht naar het graanveld. Want daar ligt Pip nog steeds te slapen tussen het gele graan. Ze is haast niet te zien tussen de hoge stengels, die bijna dezelfde kleur hebben.

'Pip!' roepen de vriendjes harder.

Pip schrikt wakker.

'Je hebt gewonnen,' lacht Charlie.

'Huh? Wat?' Pip komt slaperig overeind.

'Jij bent de verstoptkampioen!'

Charlie hangt een gouden medaille om haar nek.

Pip kijkt ernaar en grijnst.

Ze is zo goed, dat ze gewonnen heeft zonder mee te doen.

2. Tegenstellingen

'Vandaag,' kondigt meester Wijze Varen aan, 'gaan we het hebben over tegenstellingen. Tegenstellingen zijn dingen die het omgekeerde van elkaar zijn. Dus, groot en klein. En licht of donker.' Zijn oog valt op Buurpoes die met haar kop op tafel ligt te dutten. 'Wakker of...'

'Slapen!' schreeuwt Pip in Buurpoes' oor.

Buurpoes schrikt overeind. 'W-wat?' gaapt ze. 'Wie slaapt? Ik niet, hoor.'

De Wijze Varen glimlacht. 'Gelukkig maar. Kunnen jullie nog andere tegenstellingen vinden in de klas?'

Pip kijkt naar haar buik. 'Mijn vacht is zacht,' bedenkt ze. 'En uw pot is hard.'

'En ik woon onder de grond,' zegt Molletje. 'En jullie wonen boven de grond.'

'En ik ben groot,' zegt Woezel trots. 'En Charlie is klein.'

'Nietes!' Charlie springt op de tafel. 'Ik ben supergroot. En jij bent ieniemienie. En ik ben leuk. En jij bent stom.' Hij steekt zijn tong uit.

‘Stom?’ Woezel wordt rood. ‘Ik ben niet stom!’

‘Grapje,’ kwispelt Charlie. ‘Jij bent het tegengedingeste van stom.’

Woezel grijnst. ‘Tegengestelde. En jij ook, Charlie. Want met jou kan ik zo veel lachen.’ Hij springt boven op Charlie en kriebelt hem in zijn zij.

‘Kieteldood!’

‘Nee, ik wil niet!’ schatert Charlie.

‘Jongens, rustig!’ roept de Wijze Varen. ‘We zijn bijna klaar met de tegenstellingen. Nog even blijven zitten.’

‘Of bedoelt u het tegenovergestelde?’ grapt Buurpoes. ‘Bedoelt u dat we van onze plek af moeten en druk doen?’

De vriendjes kijken de Wijze Varen met glimmende ogen aan.

De Wijze Varen zucht. ‘Ach ja. Volgens mij hebben jullie de les van vandaag toch al helemaal begrepen. En daarom... mogen jullie nu lekker gaan spelen!’

'Ja!' schreeuwt Charlie. 'Spelen!'

'Hoera!' juicht Woezel.

'De laatste bij de vijver is een rotte haring!' gilt Buurpoes.

'Een verse bedoel je,' knipoogt Pip en de vriendjes rennen lachend de klas uit.

3. De zomer is zoek

Het regent grote druppels. De laboratoriumtafel staat vol met bruisende buisjes die de Wijze Varen met piepkleine parapluutjes probeert te beschermen.

‘Wijze Varen?’ Woezel schudt het water uit zijn vacht. ‘Waar is de zomer gebleven?’

‘De zomer?’ De Wijze Varen tilt een parapluutje op en strooit poeder in een buisje.

‘Ja,’ zegt Pip. ‘Is hij weg?’

14

‘Ach nee,’ bromt de Wijze Varen. ‘De zomer komt vast snel terug, zoals elk jaar.’ Hij tikt tegen het buisje en schrijft iets in zijn opschrijfboek. ‘Maar nu moet ik verder werken, hoor.’

‘Oké,’ zegt Pip, ‘dank u wel.’ Maar als ze weglopen fluistert ze tegen Woezel: ‘De Wijze Varen deed wel een beetje gek, vond je ook niet? Misschien wil hij niet zeggen wat er is.’

‘Wat er is?’ vraagt Woezel verbaasd. ‘Wat bedoel je?’

‘Misschien...’ Pip kijkt voorzichtig om zich heen. ‘Misschien wil de zomer niet meer komen.’

‘Hè?’ Woezel houdt zijn kop schuin. ‘Maar het is toch heel leuk hier?’

Pip fronst. ‘Maar misschien niet leuk genoeg.’

‘Dan maken we het toch leuker?’ grijnst Woezel.

Iedereen helpt, zelfs de Wijze Varen. Hij stookt een kampvuur samen met Charlie. Molletje brengt lekkers uit zijn moestuin af en aan. Woezel en Pip hangen slingers op. Buurpoes perst appelsap. De Zingende Tulpjes oefenen hun nieuwste lied. En Tante Perenboom is aan het bakken. Iedereen is vrolijk. Want het is feest. Zomerfeest.

‘Dit wordt het leukste feest ooit!’ Woezel gooit een vlaggetjeslinger over een tak. ‘Nu moet de zomer wel komen!’

Pip lacht. ‘Ja, dit feest kun je gewoon niet missen!’

De vriendjes zijn druk bezig. Zo druk dat ze niet zien dat de wolken opzijschuiven en de zon weer gaat schijnen.

Tante Perenboom kijkt op en glimlacht. ‘Hallo zon. Welkom terug. Rook je de taart?’

De Wijze Varen grinnikt. ‘Ik denk het wel!’

